

8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
† ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ια'.

(Τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρίου §§7-9).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἴκονίου, Εὐθυμίου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν ἰδιαίτερα φυλλάδι.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ ἡ ἀκολουθία τῶν Μικρασιατῶν μαρτύρων μετατίθεται καὶ φάλλεται τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως (ἢ εἰς ἄλλην πρόσφορον ἡμέραν), ὃ περ δι' ἐφέτος εἶναι προτιμότερον λόγῳ τῆς συμπτώσεως σήμερον καὶ τῆς θεομητορικῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Δι

ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ
Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σασ την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Tαῖς μυροφόροις Ἰουδαίαις παρὰ τὸ μνη-
μα ἐπιστάς ὁ ἄγγελος ἐβόη οὐ οὐ οὐ οὐ α-
τά μυροφόροις θνητοῖς ὑπαρχοῦσιν ὁ δία-
χριστος δεδιὰ φθορᾶς ἐδειχθη ἄλλοτριος ἄλλα-
κρουγασατέ ἀνεστη ὁ Κύριος παρῶντων
τω κόσμῳ μετὰ τὸ εἰλεῖν

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Διὰ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Aναβοήσον Δαυιδ τι ὠμοσε σοι ὁ Θε-
ος Ἄμωμοσε ἐφῆσι καὶ ἐκπέπληρωκεν ἰ-
δοῦ ἐκ τοῦ καρπού της κοιλίας μηδὲς τὴν Παρθε-
ρῆνον ἐξ ἧς ὁ πλαστουργὸς Χριστὸς ὁ νεεὸς Ἀ-
δάμ ἐτεχθη βασιλεὺς ἐπιτοῦ θρόνου
μηδὲ καὶ βασιλεὺς ἐπιτοῦ θρόνου
σι λειάνα σαλευτόν Ἡστει εἰρατιϊκτεῖ
τὴν Θεεὸ τοὺ οὐκὸν καὶ τὸ φοντῆς ζωῆς

η ης η μων ^Δ

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

Τον λιθον του μνηματος σφραγισθη ναι μη κωλυ
υ υ υ υ υ σας ^ε την πετραν της πι ι στε ως α
να στας παρες χες πασι Κυριε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Των μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν α γαλ λεται συμφω ω ω ω ω ω νως ^ε
κοινην γαρ ε ορτην συναυτοις ε ορτα α ζο μεν
εις δοξαν και τιμην της σης αναστασεως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου παρασχου
το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ^Δ Δι-σ Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε^{Πα}κτης ριζης ^{Δι} Ι ι εσσαι και εξ ο σφυ οστου Δαυ
^{Πα}ιδ η θε ο παις ^{Δι} Μα α ρι αμ τι κτεται ση μερον η
μιν ^Δ και νε ουρ γειται η συμ πασα και θε ουρ γει ει

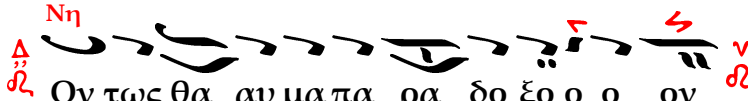
εἶται ^π Συγχαρήτε ^{Δι} ομοῦ οὐρανοὺς καὶ ἡ γῆ
^{Πα} αἰνεῖσα ^{Δι} τε αὐτὴν ^Δ αἰτριαιαῖτων ἐθνῶν
 Ἰωάννη ^{Πα} κειμυφραίνεταί ^{Δι} καὶ Ἀναννα ^{Πα} πανηγυρί
 ζει ^π ἐκ ^{Δι} κραυγᾶ ζουοῦσα ^{Πα} Ἥσται ^Δ εἰρατι ^{Πα} ἰικτεῖ ^Δ τὴν
 Θεε ^{Πα} ἑοτο ^{Πα} οὐκὸν ^{Πα} καὶ ^{Πα} τροφὸν ^{Πα} τῆ ^{Πα} ἡς ^{Πα} ζω ^{Πα} ἡ ^{Πα}
 ἡ ^{Πα} ἡς ^{Πα} ἡ ^{Πα} μων

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. Νη ρ

^{Νη} Ἀγαλλι ^{Πα} ασθω ^{Νη} ούρα ^{Πα} νος ^{Νη} γῆ ^{Πα} ευφρα ^{Πα} ἰνε
 ε ^{Πα} εσθω ^{Πα} ο ^{Πα} του ^{Πα} Θε ^{Πα} ου ^{Πα} ουγα ^{Πα} ρου ^{Πα} ρα ^{Πα} νος ^{Πα} εν ^{Πα} γῆ ^{Πα} ε
 τε ^{Πα} ε ^{Πα} εχ ^{Πα} θη ^{Πα} ἡ ^{Πα} Θε ^{Πα} ο ^{Πα} νυ ^{Πα} μ ^{Πα} φος ^{Πα} αυ ^{Πα} τη ^{Πα} εξ ^{Πα} ε ^{Πα} πα ^{Πα} γ
 γε ^{Πα} λι ^{Πα} ι ^{Πα} ας ^{Πα} Ἥ ^{Πα} σται ^{Πα} εἰ ^{Πα} ρα ^{Πα} βρε ^{Πα} φος ^{Πα} θη ^{Πα} λα ^{Πα} α ^{Πα} ζει ^{Πα} τὴν ^{Πα} Μα
 ρι ^{Πα} αμ ^{Πα} καὶ ^{Πα} χαι ^{Πα} αι ^{Πα} ρει ^{Πα} ε ^{Πα} πι ^{Πα} τω ^{Πα} το ^{Πα} ο ^{Πα} κω ^{Πα} Ἰ ^{Πα} ω
 α ^{Πα} κει ^{Πα} μ ^{Πα} Ρα ^{Πα} βδος ^{Πα} λε ^{Πα} γων ^{Πα} ε ^{Πα} τε ^{Πα} χ ^{Πα} θη ^{Πα} μοι ^{Πα} εξ ^{Πα} ἡς ^{Πα} το ^{Πα} α ^{Πα} αν
 θος ^{Πα} Χρι ^{Πα} στος ^{Πα} ε ^{Πα} βλα ^{Πα} στη ^{Πα} σεν ^{Πα} εκ ^{Πα} ρι ^{Πα} ζης ^{Πα} Δα ^{Πα} υιδ ^{Πα} Ο ^{Πα} ν ^{Πα} τως ^{Πα} θα
 αυ ^{Πα} μα ^{Πα} πα ^{Πα} ρα ^{Πα} δο ^{Πα} ο ^{Πα} ξον

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος:
Ὄν τως θα αυ μα πα ρα δο ξο ο ο ον

Τῶν εὐλογηταρίων καταλιμπανομένων, εὐθὺς
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

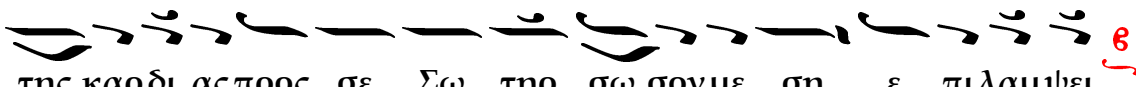
Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ
σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ
τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

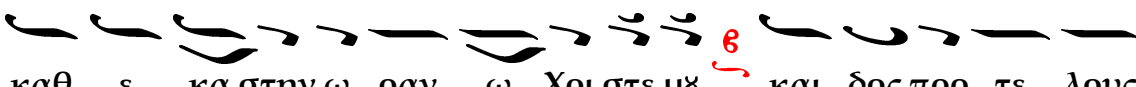
Ἦχος Βου Ϟ

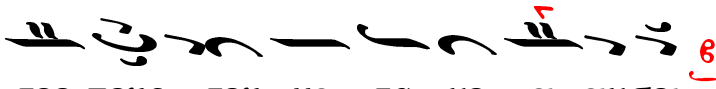
Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμπω μου

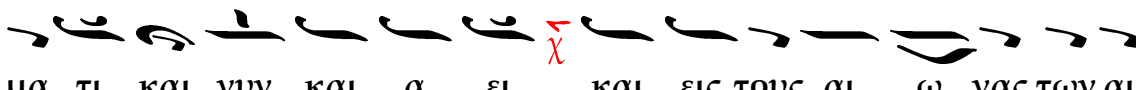

της καρδι ασπρος σε Σω τηρ σω στον με ση ε πιλαμψει Ϟ

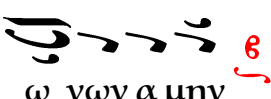
Ε λε η σον η μας τους πται ον τας σοι πολ λα

καθ ε καστην ω ραν ω Χρι στε μθ Ϟ και δος προ τε λους

τρο πους του με τα νο ει εινοι Ϟ

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει Ϟ και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην Ϟ

A γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ειν πε λει το
α γι α ζειν το κι νειν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στιν ο μο ου σι ος Πα τρι και λογω

Ἀντίφωνον Β΄

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α
μα και αν θρω πο κτο ο ν

T ο ις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον λε ε ον τος τρο πον κατ ε μου κι
ν εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μη

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν
τη ρει εν Πα τρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θο τες ε πι Κυ ρι ον ε οι
κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ου δα μως σα λευ ον ται
προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει
να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη
ρα βδω τον κληρον αυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ωνων α μην

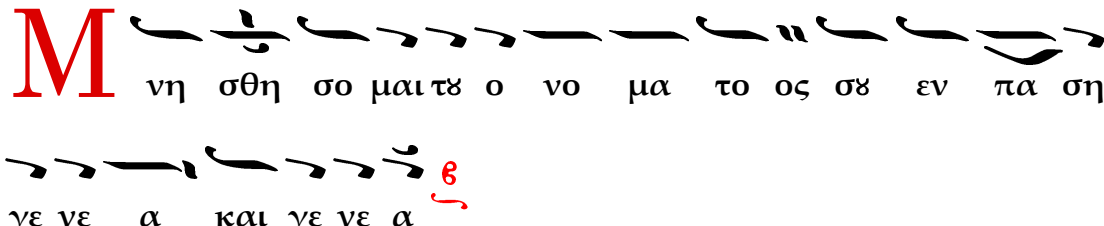
Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα
σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στο λοις και τοις α θλοις κα τα
στε ε φον ται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μδ΄ (44).

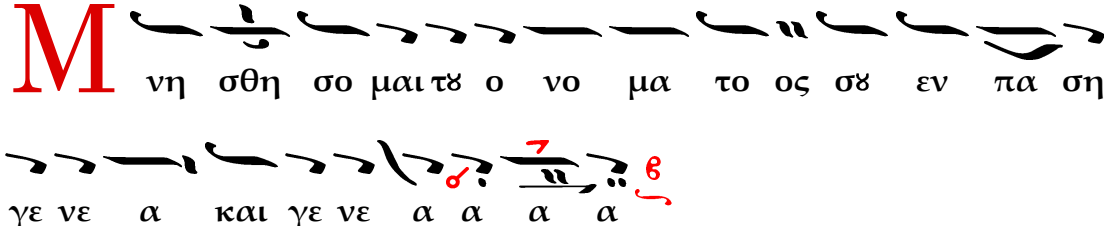
Ἦχος Βου

Μ νη σθη σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ εν πα ση
γε νε α και γε νε α

Στίχ. α'. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Μ νη σθη σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ εν πα ση
γε νε α και γε νε α

Στίχ. β'. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεπικοιλμένη.

Μ νη σθη σο μαι τσ ο νο μα το ος σθ εν πα ση
γε νε α και γε νε α α α α

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

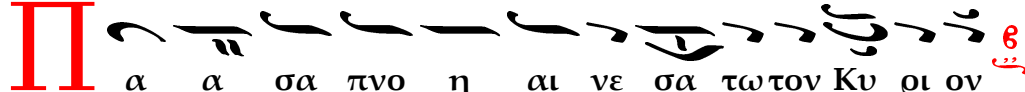
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

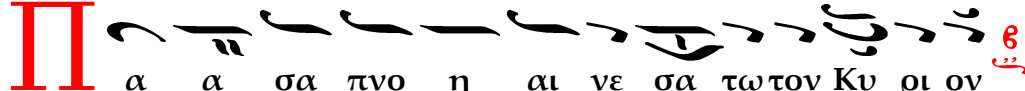
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η ζ' πα σα τον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιᾷσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ

ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (†1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

I δὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθη, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετ᾽ ἡμῶν.

I δού γὰρ ἀληθινῆ γὰ ἀπῆσας τὰ ἀδηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδειλωσας μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. Ⲫ Ⲅ

I δὲ γὰρ ἀληθινῆ γὰ ἀπῆσας τὰ ἀδηλά και τὰ κρυφία τῆς σοφίας ἔδειλωσας μοι οἰοῖται ὁ ἄχορός.

Eἰς πολλὰ ἔτη δεσποῦσα Ⲫ Ⲅ

Pάντι ἐμὲ ὑσώπω και καθάρισθη ἡ σωμαί πλυνεῖς με και ὑπερχίονα λευκάνθη σωμαί

Aκούτι ἐμοὶ ἀγαλλίασιν και εὐφρο

σου νηνα γαλι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Aπο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη και πασαστας ανομι ας μη εξαλει

ψον

Kαρδι ανκαθαραν κτισον εν εμοι ο θε

ος και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγ κατοις

μη

Mη απορριψης με απο τα προσωπα σα και

το πνευμα σα το αγιον μη αντανελης απε

μη

Aποδος μοι την αγαλι α σιν του σωτη

ριου σα και πνευμα τη γεμο νικω στη ριξον

με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις επι σε επιστρεψισι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ α την
δι και ο συ νην σ α

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σ α

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σ α την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρ ο σα λη μ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σ α σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις της Θε ο το κσ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε ε γ κλη μα α α των

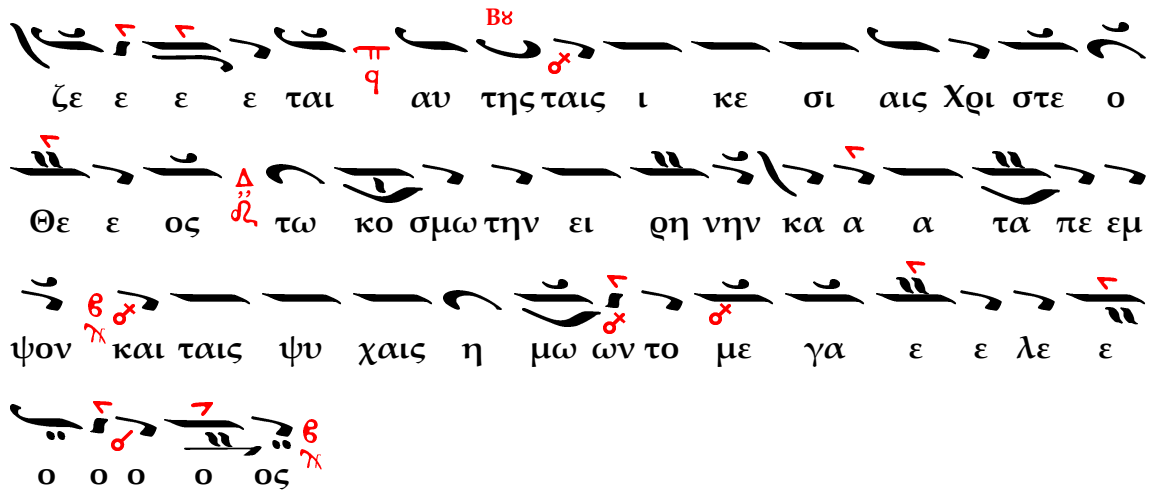
Και νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Καὶ τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον ἐκ τῶν ἀποστίχων.
 Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λει ψον το α νο μη
 η μα α α α μ

Ηπαγ κο σμι ος χα α ρα εκ των δι και
 ων α νε ε τει ει ει λε εν η η η μιν
Μ Πα εξ Ι ω α κειμ τε και Α αν νης η πα νυ μνη τος
 Πα αρ θε ε ε ε ε νος η τις δι υ περ βο λην
 α γα α α θο τη η τος να ος Θε ου εμ ψυ
 χος γι ι ι νε ε ε ε ται και μο νη κα τα α
Μ Πα λη θει ει αν Θε ο το ο ο ο κο ος γνω ρι ι ι ι

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγχται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς.
Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ἦχος Πα Ϟ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη θο με νοι

την εξ α καρ που ση με ρον ε πι δη μη σα σα αν

εις βρο των σω τη ρι αν αι παρ θε νον Κο ρην

υ υμνοιστι μη σω μεν (δίς)

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χαι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρι στου του Θε ου

η της αρ χαι ας προ ξε νος μα κα ρι ο τη το ος των

αν θρωπων τω γε νει σε παν τες ε πα ξι ως υ υ

μνοισδο ξα ζο μεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Η της ζω ης τι κτε ται ση η με ε ρον γε φυ ρα

δι ης βρο τοι α να κλησιν της κα τα πτω σε ω ως της

εις Α δου ευ ρον τες Χρι στον τον ζω ο δο την υ υ

μνοῖςδο ξα ζουσιν

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Χο ρευ ε τω πα σα κτι ι ι σις ευ φραι νε σθω

και Δαυιδ ο τι εκ φυ λης αυ του και εκ του σπερμα

τος αυ του προ ηλ θε ρα βδος αν θος φε ρου σα τον Κυ

ρι ον και λυ τρω τη η ην του παν τος

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Η Α γι α των Α γι ι ι ων εν α γι

ω ι ε ρω βρεφος α να τι θε ται α να τρα φη

ναι εκ χει ρος Α γγε λω παν τες ον πι στως συ νε ορ τα

σω μεν εν τη γε ννη η η σει αυ της

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Στει ρα α γο νος η Α α αν να αλλ οκ α τεκ

νος θε ω η δη γαρ προ ω ρι στο εκ γε νε ων αγ

νης Παρ θε ν8 μη τηρ ^Δ ο θεν ο της κτι σε ως ε βλα στη

σε Κτι ζησεν δ8 8 8 λ8 μορ φη ^ε ^ν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^ν

Σ ε την α σπι λον α μνα α α δα ^ε την το ε ρι

ον Χριστω ^ν μο νην εκ κοι λι ας σα προ σα γα γ8 σαν

την η μων 8 σι αν ^Δ παντες εκ της Αν νης τι κτο με νην

σε υμ νοις γε ραι ρο ο μεν ^ν

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι ^ν

Τ ρι α α να ρ χα δο ξα α α ζω ^ε τρι α α

γι α υ μνω ^ν τρι α συ να ι δι α εν ου σι

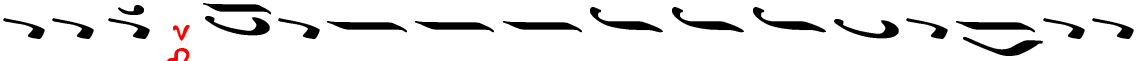
ο τη τι μι α κη ρυτ τω ^Δ εις γαρ εν Πα τρι Υι ω και

Πνευ μα τι δο ξο λο γει ει ει ται Θε ος ^ε ^ν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων Α μην ^ν

Τ ις ε ω ρα κε παι δι ι ι ον ^ε ο ουκ ε σπει

 ρε πατηρ ^ν _δ γα λα κτι τρε φο με νον η που τε θε α ται

 παρ θε νος Μη τηρ ^Δ _δ Ον τως υ περ εν νοιαν αμ φο τε ρα

 Θε ο γεν νη η η τορ α γνη ^ε _κ

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἠλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῆ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῆ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

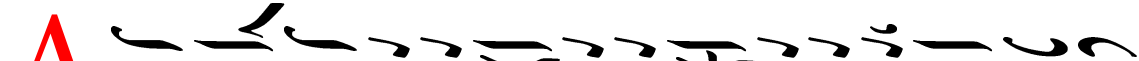
Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τῆς ἑορτῆς. Στερέωσον ἡμᾶς.

ᾠχος Πα. ς

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας ^π

Α μεμ πτωσ τω Θε ω πο λι τευ σα με νοι την παν των

 ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν ^π οι θε ο φρο νες γεν νη

 το ρες της τον Κτιστην τε κου σης και Θε ον ημων ^π (δίζ)

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Οπα σι την ζω ην πηγα α ζων Κυ ρι ος εκ στει ρας

προ η γα γε τη ην Παρ θε νον ην ει σδυ ναι κα τη ξι ω

σε με τα το κον φυ λα ξας α δι α φθορον

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Της Αν νης τον καρ πον Μα ρι ι αν ση με ρον την βο

τρυν κυ η σα σαν ζω ω η φο ρον ως Θε ο το κον α

νυ μνη σω μεν προ στα σι αν τε παν των και βο η θει αν

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ἦχος Ἄζ Νη ρ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου σω φρων

Α αν να καρ πον γαρ ην θη σε παρ θε νι ας την α

σπο ρως τον τρο φε ε αν της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω

τη η ην Ι η σουν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε πα σα κτι ι

σις εξ Αν νης ση με ρον γεν νη θει σαν την εκ ρι

ζης Ι εσ σαι αι ρα β δον α χραν τον το αν θος Χρι ζον βλα

στη σα α σαν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Σ ε α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως Θε ο το

ο κε δει κνυ ων α χρα ντε ο Υι ος σθ την εξ Αν

νης με γα λυ υ νει σθ γεν νη σιν και παν τας ευ φραι νει ση

με ε ρον

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Α να τρα φει σα εις τα Α α γι α των Α

γι ι ων Πα ρ θε νε Α χρα ντε Θε ο το κε α νω

τε ρα α νε δει ει χθης της κτι σε ως τον Κτι ζην σα ρκι κυ

η σα α σα

Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Σ ε προ σκυ νου μεν Πα τερ α α ναρ χε τη ου σι

ι α υ μνου μεν α χρο νον τον Υι ο ον σου και το

Πνευ μα συ να ι ι δι ον σε βο μεν ως ε να τα τρι α

φυ υ υ σει Θε ον

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων Α μην

Τ ον φω το δο την και αρ χι ι ζω ον των αν

θρω ωπων τε κου σα α χραν τε Θε ο το κε α νε

δει χθησ θη σαυ ρο ος της ζω ης ημων και πυ λη του α προ

σι του φω το ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

*Ἄνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.*

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ

πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Μεσώδιον Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρ θε νος Μα α ρι αμ και Θε ο το κος α λη
θως ως νε φε λη του ουφω τος ση με ρον ε λαμψεν η
μιν και εκ Δι και ων προ ερ χεται εις δο ξαν ημων
Ουκ ε τι ο Α δαμ κα τα κρι ι νε ε ται η Ε ευ
α των δε σμων η λευ θε ε ρω ω ται και δι α του
το κρα ζο μεν βο ω ω ντες εν παρ ρη σι α α τη μο νη Α
γνη Χα ρα αν μη νυ υ υ ει η γε εν νη σι ι
ισου πα ση τη οι κου με ε ε ε νη

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

μέ τέλος: τη οι κου με ε ε νη η η η

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἄδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι.* Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχή ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στείρωσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς,* ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Πάσας ἀληθῶς, Ἄννα, νικᾶς μητέρας,
Μήτηρ ἕως ἂν σὴ γένηται θυγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς φῶς Θεομήτορα ὀγδόῃ Ἄννα.

Ἦς ὁ πατὴρ Ἰωακείμ ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἶλκε τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερον ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίζετο. Ἐπὶ τούτῳ δηχθεὶς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύνευνος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, δάκρυσιν τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἁγίου, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγῆσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος εὐρίσκεται ὁ Ματθάν, ὃς ἔγημε Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκτονος, καὶ θυγατέρες τρεῖς, Μαρίαν, Σωβὴν καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαϊᾶν· ἡ δὲ Σωβὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον ἐγγόνην Ματθάν καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφης δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίνων ἑαυτὸν Ρουφιανὸς τῷ ξίφει,
Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Σεβῆρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν οἴσειν πάθος,
Σεβῆρος εἶπε· καὶ πρὸς με τὸ ξίφος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀρτεμίδωρος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος ὡς καθάλλεσθαι σθένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Σωτῆρος ἐν Πσκῶφ Ῥωσίας. (†1481)

Στίχ. Σωτῆρος βλέπεις τὸ Πρόσωπον, Ὁ πρώην,
Ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἐώρας, Σεραπίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκιανοῦ, ἀσκήσαντος ἐν τῇ μονῇ Γενεσίου Θεοτόκου ἐν Περεγιασλάβ. (†1654)

Στίχ. Σὺν Θεοτόκῳ, Λουκιανέ, ἀγάλλη
Ἦ Γενεσίου Μονὴν ᾧδε ἀνέθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀθανασίου, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ τελειωθέντος. (†1774)

Στίχ. Ἀθανασίω ἀγχόνῃ ὤφθη κλίμαξ,
Δι' ἧς ἀνήλθεν εἰς οὐρανοῦ τὸ πλάτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἐπισκόπου τῆς ἐν Γεωργίᾳ Ἀχταλίας. (†1803)

Στίχ. Σωφρόνως, Σωφρόνιε, βεβιωμένος,
Ἄγιων ἰσότιμος ἐνδίκως ὤφθης.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πάνυ ὠφέλιμος.

Στίχ. Λύειν τὸ μῖσος σπουδάσωμεν ἐνθάδε,
Ἐκεῖσε καὶ γάρ, τοῦτο ἐργῶδες λύειν.

Ἰερεῦς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπῃν τῷ Κυρίῳ φίλην εἰς ἀλλήλους κτησάμενοι, διὰ δαιμονικῆς σκαιότητος εἰς ἔχθραν περιτραπέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλλακτοι. Ἐπεὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ τῷ μίσει τελευτῆσαι τὸν Ἰερέα συνέβη, ὁ Διάκονος ἤσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι τῷ Ἰερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καί τινι τῶν εὐδιακρίτων τὸ συμβὰν κοινωσάμενος, ὑπὸ τούτου πρὸς τινα τῆς ἐρήμου μοναστῆν γενέσθαι παρηγγυᾶτο· ὁ δέ, μάλα προθύμως τοὺς ἐρημικωτέρους τόπους περινοστῶν, τὸν ἱατρον ἐπεζήτη.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναργῆ πληροφορίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως πρὸς ὃν ὁ γέρον· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγέσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ λόγος, φησὶν, ἀδελφέ· καὶ σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῷ σπεύδοντι, ταχεῖαν τοῦ ζητουμένου λύσιν λαβεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας ἀνάστρεφε· καὶ ὀψίας ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων ὑποκεκρυμμένος τὰς Ὠραίας πύλας κατάλαβε καὶ τὸν πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα κράτησον καὶ ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγόρευσον, δοὺς αὐτῷ καὶ τὸ ἐσφραγισμένον τοῦτο πινάκιον, καὶ παρ' αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέντων ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διετάξατο, ἄωρι τῶν νυκτῶν τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ προπύλαιον· καὶ παρευθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος ἀσπασάμενος, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπιδίδωσιν, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολουθήσαν τοῦ δράματος. Ὅξυς δὲ ὢν ὁ ἀνὴρ, οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὄλον ἑαυτὸν καταβρέχων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε· Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω τοιοῦτου ἐγχειρήματος; ὅμως ταῖς εὐχαῖς καταθαρήσας τοῦ ἀποστείλαντός σε, πρὸς τὸ προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύλαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἔδαφος τέθεικεν, ὑποφιθυρίζων τῇ προσευχῇ· καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς (φρίττω λέγειν, κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ ἀνδρός εὐπαρήρσιαστον!), ὡς εἶρηκεν· Ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου, Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἠνέφκτο, καὶ τούτῳ συνεισελθόντος τοῦ Διακόνου, ἐπὶ τὴν αὐλὴν τοῦ νάρθηκος ἔστησαν. Αὐθὺς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκεῖσε τοῦ ναοῦ ἐξ ἀργύρου πύλας γενόμενοι, ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ, πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐνταῦθα στήθι καὶ περαιτέρω μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοιᾷ ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀργυραίας πύλας κεκλεισμένας οὔσας ἀνέωξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ ναῷ, ξένον θέαμα ἐδέχετο ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ τῆς ὀροφῆς τοῦ ναοῦ λυχνία

φωτεινή ἐπελθοῦσα πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ ἀνδρός, ἐφωταγώγει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ συνείπετο. Ὡς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσιαστήριον ἔφθασε, κάκει προσκλίνας τὴν κεφαλὴν, ἡρέμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ πάλιν αὐτομάτως πᾶσαι αἱ θύραι ἐκλείσθησαν. Τότε ἄγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ σύνολον· εἶχε γάρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς λοιπὸν λογισμοῖς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέγοντα, μὴ Ἄγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο διέλαθε τὸν φαινόμενον· φησὶ γάρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς λογισμοῖς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὦ ἄνθρωπε; Πίστευσον, ὅτι καγὼ χοϊκός εἰμι ἄνθρωπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς καὶ εὐαγοῦς οἴκου χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα, ἐκ τῶν ἐκεῖσε προσόδων τὰ πρὸς ζῶν ποριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλάκις μεγάλα εἴωθε διεξάγειν τεράστια· ὅμως, ἀδελφέ, πρὸς τὸ προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες, τὸν ναὸν ἐκεῖσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον· καὶ πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κάκεινας ἀνέωξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον, τὴν εὐχὴν ἐπετέλει κατὰ τὸ σύνηθες· καὶ τὸν Διάκονον, ἔξω ἐστῶτα, καταλαβόντος, μετ' ἐκπλήξεως τό, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφνω πάλιν ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαχέρναις τῆς Θεοτόκου καταλαμβάνει ναόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτήσιν ὀρνέου τῇ ἡμῶν ὀξύτητι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσανεώχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κάκεισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβρέχων τὰς παρειάς, τῆς ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβε· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας βλέπειν τρανῶς, τῶν εἰσερχομένων παρηγγυᾶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοιὰν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιησαμένῳ, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάρσεις αὐτῷ τὴν εἴσοδον παρεχώρησαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαίτατον, τὰ γόνατα τῷ ἐδάφει ἐπερείσας, ἀνενδότης ἐν αὐτῷ ἐποίει τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρκους ἡμῖν ἐπιστώσατο ὁ Διάκονος, διεβεβαίου ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βαθμίδα τῆς πύλης, ἐν ἧ ἰστάμην θαμβούμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονόν τινα, ἐκ τοῦ Θυσιαστηρίου ἐξερχόμενον καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον καὶ θυμιῶντα τὸ ἱερόν Ἁγίασμα. Μετὰ δὲ μικρᾶς τινος ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, ἱερέων στολὴν περικειμένους λευκοφανῆ· καὶ πάλιν ἱερέων ἄλλο σύστημα φωτεινόν, πορφυροῦν ποδῆρη περικειμένους εἰσέρχεσθαι, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγείραντας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνὸν καὶ ἐξαίσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τό, Ἀλληλούϊα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελέσαι τὸν χαρτουλάριον, ἐξελθεῖν καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερὰν χορείαν ἐπέχοντας ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναιο κατανοῆσαι τὸν μεθ' οὗ τῇ μνησικακίᾳ ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπουδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἔξεισιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἔχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, Εἰσελθὼν, κατάθεε καὶ τὴν χορείαν τὴν δε τὴν δεξιάν, εἶρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν γενόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίσαι

τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ μακάριος· Εἰ τοῦτον ἀκριβῶς κατενόησας, εἶπε πορευθεὶς τάδε· Νικήτας ὁ χαρτουλάριος, ἔξω ἐστῶς, ἔλθειν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεὶς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ᾧ καὶ πραεῖα ἔλεξε τῇ φωνῇ· Κύριε Πρεσβύτερε, διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μείναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέροι κλίναντες, ἐν ἀπλῷ φιλήματι τὴν ἔχθραν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸν ναὸν εἰσέδου καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν· ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἔλαβε τὸν Διάκονον καὶ τῇ φλοιᾷ τοῦ ἱεροῦ ἀγιάσματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου θεία δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμφω ἔστησαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πῶς ἔφη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἀδελφέ, σῶζων σῶζου, καὶ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν περιοποιήσαι καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν Πατρί σε ἀποστείλαντι εἶπε πορευθεὶς· Τῶν εὐχῶν σου ἡ καθαρότης καὶ ἡ πρὸς Θεὸν παρῶρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστῆσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων· καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκεῖνος δέ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν ᾧ οἱ τοῦ θαυμαστοῦ ἴσαντο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν ἐκπεπληγμένος ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Χρυσοστόμου τοῦ νέου, ἐπισκόπου Σμύρνης, μαρτυρήσαντος αὐτόθι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, ἐν ἔτει ρθκβ' (1922). Ἔτι δὲ καὶ μνήμη τῶν ἐν Μικρασίᾳ καὶ τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῇ μαρτυρησάντων ἁγίων ἱεραρχῶν· Γρηγορίου ἐπισκόπου Κυδωνιῶν, Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μοσχονησιῶν, Προκοπίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Εὐθυμίου ἐπισκόπου Ζήλων, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τελειωθέντων ἱερέων, καὶ πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου καὶ τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ καὶ τοῦ πιστοῦ καὶ ὀρθοδόξου λαοῦ θυμάτων, «ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης» ἐκείνης.

Στίχ. Τιθεὶς ψυχὴν Χρυσόστομος ὁμοῦ συμμύσταις, λαοῦ καὶ στρατοῦ τε ἀπαρχὴν προσηρέθη.

Πρωτομάρτυς Χρυσόστομος ἀποφράδι ἐτύθη, συνάθλων πληθῆος ἐπομένης τῷ πότμῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀναριθμῆτων νεομαρτύρων, ἀγνώστων καὶ ἀφανῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδίων, ἀποκαταρησάντων ἐν τῷ Παμμικρασιατικῷ διωγμῷ ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως μαρτυρησάντων. (1918-1922).

Στίχ. Νέοι Μάρτυρες ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὤφθησαν πλῆθος ἐκ χειρῶν τέκνων Ἄγαρ.

Στίφος νεόλεκτον ἱερῶν μαρτύρων, Ἄδω Ἰωνίας σὺν Ποιμέσιν ἄρνας.

Πληθὺς τῶν νεάθλων θώκῳ θεοῖο πάρα ἔστη.

Ἐνδεκα θεοῖδεῖς ἀνέρας ὁμᾶ τιμᾶν χρεῶν ἡμᾶς.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλ' β' Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πεζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλ' β' Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τς μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο
 μι ι ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα
 ερ γα σα και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος ᾠδῆς Νη

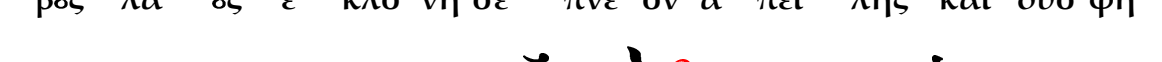

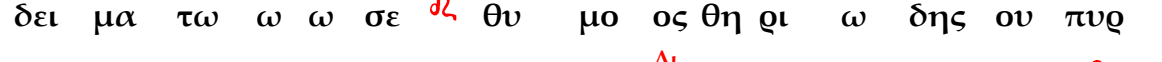
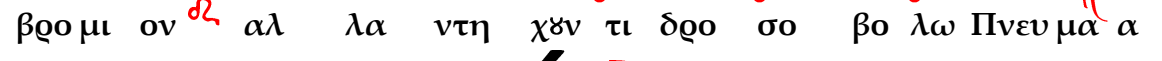
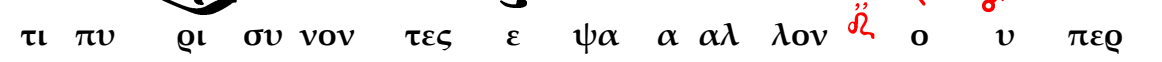

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη Χρι ζος ο βα σι λε ευσ και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νη νταις ψυ χαις
 η η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζασιν υ πε ζω γρα φη η σεν

 τὰ σαρκί προσπαγέντος Χριστῶ ὅτι Θεοῦ και

 τριῆμερῶ ἐγγέρσει τον κοσμον φωτι

 σααντος

ὠδὴ ζ'

Eκ νοὸν προσταγματῶραν νῶδυσε

 βλαῶς ἐκλονησε πνεοναπειλης και δυσφη

 μιιασθεοστὺ γῶς ομωστρεϊς Παιδας ἔκε

 δεϊματωωωσε θυμοοσθηριωδηςου πυρ

 βρομιον αλλαντηχεντιδροσοβωλω Πνευμαα

 τιπυρι συνοντες εψαααλλον ουπερ

 υμνητος των πατερων και ημων Θεος ευ

 λογητος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερουφoῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Eυλογειειτε Παιαιαιδες της Τρια

 δος ισαριθμοιδημιξογον Πατερα Θεον υ

 μνειειτε τον συγκαταβαντα Λοοογον και

το πυρ εις δρο οσον με τα α ποι ησαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα ασι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

ᾠχος Πά

Η τον προ η λι ου φω στη ρα τον Θε ον ε
 ξα α να τει λαν τα σω μα τι κως η μιν ε πι δη μη
 σαν τα εκ λα γο ο νων πα ρθε νι κων α φρα στως
 σω ω μα τω σα σα ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο
 το κε με γα λυ νο μεν

Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α κρο
 το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου σιν ε θνε σι χα

ρι ζεται εκ λα γο ο νων στειρω τι κων καρ πον εις

ευ φρο συ υ νην η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε

η ην ε πα ξι ως με γα λυ νομεν

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Την της α πο το μου αρ χαι ας α ναι ρε τιν

α α πο φα σε ως και της Προ μη το ρος την ε πα νορ

θωσιν την του γε ενου της προς Θε ον αι τι αν οι οι

κει ω σε ως την προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο

το κε με γα λυ νομεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Επα ξι ι ον Θε ο μη η τορ της σης α γνει ας

τον το κον ε κλη ρω ω σω δι ε πα γ γε λι ι ας

τη πο τε γαρ α κα αρ πω θε ο βλα στος καρ πος

ε δο ο θης δι ο σε πα σαι αι φυ λαι τη ης γης α

παυστως μακαριζομεν ^v_{δλ}

Υπεραγια Θεοτοκο σωσον ημας ^v_{δλ}

Πεπληρωται του βοωντος η προφητεια ^Δ_{δλ}

φησι γαρ Αναστησω ^Δ_{δλ} σκηνην την πετωκυιαν ^v_{δλ}

του ιερου Δαυιδ εν σοι Αχραντε προτυπωθει ^Δ_{δλ}

εισαν ^Δ_{δλ} διης ο συμπαστων ανθρωπων χουσεις σωμαα ^v_{δλ}

νεπλαασθη Θεω ^β_{γλ} ^v_{δλ}

Υπεραγια Θεοτοκο σωσον ημας ^v_{δλ}

Τασπαργαα να προσκυνουομεν σου Θεοτοκο ^v_{δλ}

^Δ_{δλ} δοξαζομεν τον δοοντα καρπον τη πρωην στειειρα ^v_{δλ}

και ανοιξαντα μηητραν την αγονον εκπαρα ^v_{δλ}

δοοξου ^Δ_{δλ} ποιει γαρ παντα οσα βουλεεται Θεωσων ^v_{δλ}

παντεξουσιος ^v_{δλ}

Υπεραγια Θεοτοκο σωσον ημας ^v_{δλ}

Εβλαστηησας νυφοτοοκε Αννα θεοφρον ^v_{δλ}

^Δ_{δλ} εκμητρασ παρελπιιδα ^Δ_{δλ} και εξεπαγγελιι ^v_{δλ}

ας παρ θε νο φυ τον α αν θος θε ο βλα στον α
γνει ας κα αλλος δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν
ως ρι ζαν της ζω ης η ημων

ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
Πνευ μα τι

Α λ λο τρι ι ον τοις α νο ο μοις ε στι δο ξα ζειν
την α να ρ χον Τρι α α δα Πα τε ρα και Υι ο ον τε
και το Α γι ον Πνε ευ μα την α κτι στον παγ κρα
το ρι ι αν δι ης ο συμ πας κο σμος η δρα α σται τω
νευ μα τι τς κρα α α τς αυ της

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων Α μην

Ε χω ρη η σας εν γα στρι ι σου Παρ θε νο μη τορ
τον ε να της Τρι α α δος Χρι στον τον Βα σι λε ε α
ον υ μνει πα σα κτι ι σις και τρε μου σιν οι α νω
θρο ο νοι αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι

ταςψυ χας η ημων<sup>ν
δλ</sup>

Καὶ ἡ Καταβασία.

M υ σ τ ι κ ο ς ε ι θ ε ο τ ο κ ε ε π α ρ α δ ε ι σ ο ς<sup>ν
δλ</sup>
α γ ε ω ρ γ η τ ω ς β λ α σ τ η σ α σ α χ ρ ι σ τ ο ν^{δλ} υ φ ο υ
το τ ρ ς α υ ρ ς ζ ω η φ ο ο ρ ο ν ε ν γ η π ε φ υ τ ς ρ γ η
ται δ ε ε ν δ ρ ο ν^{δλ} δι ο υ ν υ ν υ ψ α μ ε ε ν ς π ρ ο σ κ υ
ν ς ς ν τ ς α υ τ ο ν σ ε μ ε γ α λ υ ν ο ο μ ε ν<sup>ν
δλ</sup>

O δι α β ρ ω σ ε ω ω ς τ ς ξ υ υ υ λ α τ ω γ ε
ν ει π ρ ο σ γ ε ν ο μ ε ν ο ς θ α ν α τ ο ς^{δλ} δι α ς α υ ρ ς κ α
τη η ρ γ η τ αι σ η μ ε ρ ο ν τ η ς γ α ρ π ρ ο μ η τ ο ρ ο ς η πα
γ γ ε ν η ς κ α τ α ρ α δι ι α λ ε λ υ τ αι^{δλ} τ ω β λ α σ τ ω
τ η ς α γ ν η η ς θ ε ο μ η τ ο ρ ο ς η ν πα σ αι αι Δ υ
να α μ ει σ τ ω ν ο υ ρ α ν ω ω ν μ ε γ α λ υ ν ς σ ι ι ι ι<sup>ν
δλ</sup>

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-Θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς το ς δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

εως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
φι ι λε Πε ε τρε

Και τῆς ἑορτῆς.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ.

A γαλλονται αι τα πε ε ρα τα της οι κου με
ε νησση η μερον εν τη γεν νη σει ει σου Κο ο ο
ρη Θε ο κυ η το ορ Μαρι ι α και α πει ρο
γα α με νυ υμ φη εν η και τω ων φυ σα αν των σε
το λυ πη ρο ον δι ε ε λυ σας της α τε κνι
ι ας ο ο νειδος και της Προ μη το ο ρος Ε ευ ας την
εν τω τι κτει ει ν κα τα α ρα αν

Ἄτερον ὄμοιον.

A δαμ α να α και νι ι σθη τι και Ευ α με
ε γα λυ υν θη τι Προ φη ται συν Α α πο στο ο ο
λοις χο ρευ σα τε και αι Δι και αι οισ κοι νη χα ρα
ε εν τω κο ο σμω Αγ γε λων τε και αι ανθρω ω πων
εκ των Δι και αι ων ση η με ρον Ι ω α κειμ

και της Α αν νης γεν να ται η Θε ε ο το ο
κος

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω
ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξηστοιςλα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θοςουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

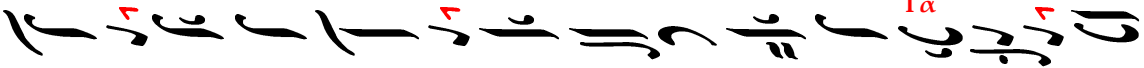
κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

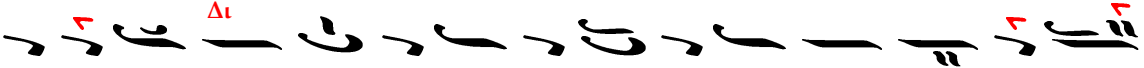
Χ αι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

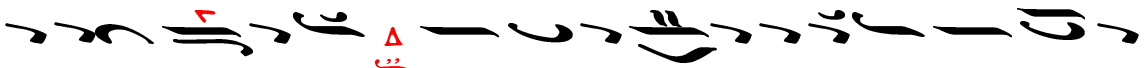
γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η
 η μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α
 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων
 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω
 σε τα συ υμπα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α
 α α σθε

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αυτον εν ἤχῳ σάλπιγγος· αινεΐτε αυτον εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα
A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να

 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω

 ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

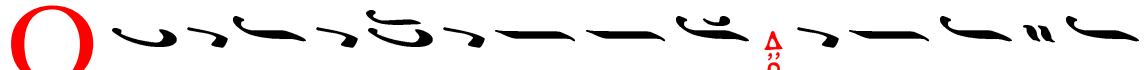
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

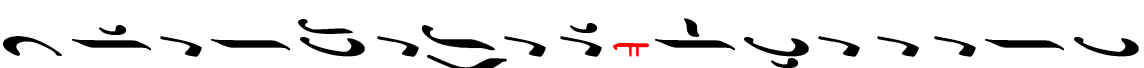
 ξα α α α σοι

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος . Ἦχος Πα ρ

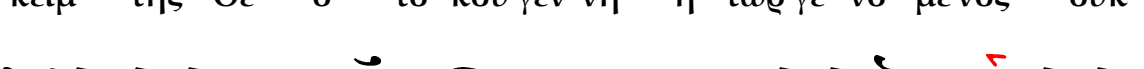
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

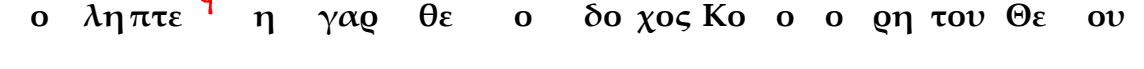
Ω του πα ρα δο ξου θαυ μα τος η πη γη η της

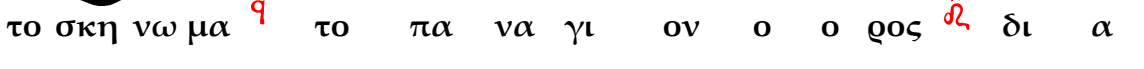
 ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν

 λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α

 κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τωρ γε νο μενος ουκ

 ε στιναλλος ως συ των γη γε νων γεννη το ο ρωνθε

 ο ληπτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου

 το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α

 σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλους ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος η πη γη η της
ζω ης εκ της στειρας τι κτεται η χα ρις καρπο γο νειν
λαμ πρως α πα αρ χε ε ται Ευ φραι νου Ι ω α
κειμ της Θε ο το κου γεν νη η τω ρ γε νο μενος ουκ
ε στινα λλος ως συ των γη γε νων γεν νη το ο ρων θε
ο λη πτε η γαρ θε ο δο χος Κο ο ο ρη του Θε ου
το σκη νω μα το πα να γι ον ο ο ρος δι α
σου η μιν δε δω ω ρη η ται

Στίχ. ζ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Δ
δ

Ω του πα ρα δο ξου θαν μα τος ο εκ στει ει ρας
καρ πος α να λαμ ψας νευ μα τι του παν των Δη μι ου ρ γου
και παν το κρα α το ο ρος ευ το νως την κο σμι κην
των α γα θων δι α λε ε λυ κε στει ρω σιν Μη τε ρες
συν τη Μη τρι της Θε ο το κου χο ρε ευ σα τε κρα ζου

σαι ^π₉ Κε χα ρι τω με νη χαι αι αι ρε με τα σου ο Κυ
ρι ος ^π₉ ο πα ρε χων τω κο ο σμω ^Δ₂ δι α σου το
με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Στίχ. η'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. ^Δ₂

Στη λη σω φρο συ νης εμ ψυ χος ^Δ₂ και λαμ προν δο χει ει
ον α πο στιλβον χα ρι τι ^π₉ η Αν να η ευ κλε ης φα νει
σα τε ε το ο κε ^π₉ την προ βο λον α λη θως ^Δ₂ της
παρ θε νι ας το θει ει ον α παν θισμα ^π₉ την πασαισπαρ
θε νι καις ^Δ₂ και παρ θε νι ας πο θου ουσαισ το χα ρι
σμα ^π₉ το της παρ θε νι ας κα α αλ λος εμ φα νως βραβευ
ουσαν ^π₉ και πα ρε χου σαν πα α σι ^Δ₂ τοις πι στοις το
με γα ε ε λε ε ος ^π₉

Δόξα. Τῆς ἑορτῆς

Ἦχος ^π₉ Πα ρ

N^{Πα} ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^π₉

A^{Πα} υ τη Η η με ρα α α Κυ υ ρι ι ου α γαλ
 λι α α α σθε λα α α α οι ι δου γαρ του φω
 το ο ος ο νυ υμ φων και η βι βλος του λο γου
 ου της ζω ω ης εκ γα στρο ος προ ο ο ε λη η
 λυ υ υ υ θε και η κα τα α να το ο λας
 πυ υ λη α πο κυ υ υ η η θει ει ει σα προ
 σμε νει ει ει την ει ει ει ει σο ο ο ο δον του Ι
 ε ε ρε ε ως του ου με γα α α α λου μο ο νη
 και αι μο ο ο νον ει σα γου ου σα α Χρι ι στον εις
 την οι οι οικου ου με ε νην προς σω τη ρι ι αν
 τω ων ψυ χω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σε δο ο ξαν
 Κυ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
 τερ παν το κρα α τωρ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι

ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο

ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων

τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σθς Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην

Κα θ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να τθ αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον

το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σθ

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μδ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τσ

ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο ος

μδ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σθ ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκσ

σι ι σε Δ Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος ι σχυ ρος

Δ Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην Δ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας Δ

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Δ Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Δ Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ο ν

η η η η μα α α ας Δ

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω με νω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος Δ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ς

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ς

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ς

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Νη ^Μ Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ^ν ς

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^ε ς

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ ς

Δι Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ ς

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε ς

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ν ς

Σοι Κυ ρι ι ε ^ν ς

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ίουλ ,βιθ' Ί. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἀντίφωνα. Ἦχος Δι - Θ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. (ρλα' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. (ρλα' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. (με' 6)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρλα΄ (131).

Στίχ. α΄. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β΄. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. (ρλα΄ 11)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (ρλα΄ 17)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ΄. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. (ρλα΄ 13)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων ἀμήν

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λόγος Θεοῦ ἀ-
θανάτος ὑπαρχὼν καὶ κατὰ δεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-
ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ-
παρθενῆς Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-
σας σταυρωθεὶς τε Χριστὸς ὁ Θεὸς θανάτω
θανάτον πατηήσας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-
αδαδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἰσῶσον ἡμᾶς

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. (ρλα' 14)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων ^ε και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον ^ε ^Δ

Στίχ. β΄. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουνσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν
 ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων ^ε και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ^Δ ζω ην τη ναι ω νι ον ^ε ^Δ

Στίχ. γ΄. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνη. (ξδ' 5)

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
 πα ση τη οι κου με νη ^ε εκ σου γαρ α νε τει λεν

ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
 μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
 ι ι αν και κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
 σα το η μιν ζω ην την αι ω νι ι ο ο ο ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
 ων

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι α

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι-Θ.

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε μη νυ σε
πα ση τη οι κου με νη εκ σου γαρ α νε τει λεν
ο η λι ος της δι και ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η
μων και λυ σας την κα τα ραν ε δω κε την ευ λο γι
ι ι αν και κα ταρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη
σα το η μιν ζω ην τηναι ω νι ον

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

Ι ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμθ α τε κνι

ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τϑ θα να
 τϑ η λευ θε ρω θη σαν α χραντε εν τη α γι α
 γε ννη η σει σϑ αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σϑ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΎΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ρα α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο
ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
α α μιν

A α α α α α α ρα α α α α
α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε

η η μα α α ας Δ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως,

ζήτει τῇ ΚΒ΄ Κυριακῇ ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουῖα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ οὐ ψάλτης.

Ἦχος Βου Θ

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ Δ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ε

Χ Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μθ

Δ Χ μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μθ ε

Σ ὦ σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σθ Δ και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σθ ε

Χ Κυ ρι ος κρα ται ω μα τθ λα ε αυ τθ Δ και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τθ χρι σθ αυ τθ

ε στι ι ε

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σϛ και ευ

 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σϛ ϛ ϛ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(Γαλ. ٤' 11-18)

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.
 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν
 ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ
 διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον
 φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ
 ὑμετέρα σαρκὶ καυχῆσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ
 μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ
 κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε
 περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι
 τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ
 ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς
 παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί
 μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ
 τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος ٤' Κε ϛ

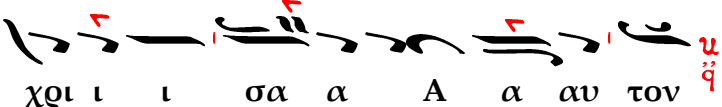
Α λλη λϛ ϛ ϛ ι̇ α Α λλη η λϛ ϛ ϛ

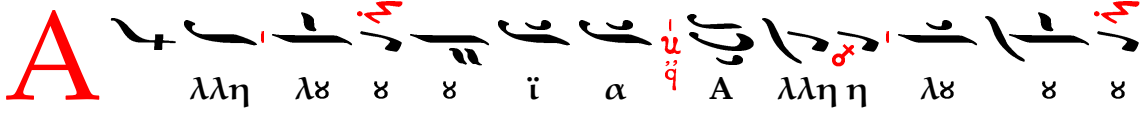
 ϛ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α Α α α α λλη η λϛ ϛ ϛ

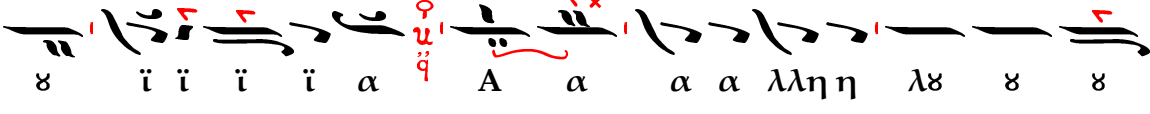
 ϛ ϛ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

 Χ ψω σα ε κλε κτον εκ τϛ λα ϛ μϛ ευ ρον

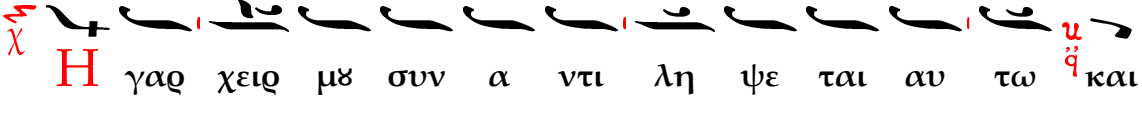
 Δα βιδ τον δϛ λον μϛ εν ε λαι ω α γι ω μϛ ε ε

 χρι ι ι σα α Α α αυ τον

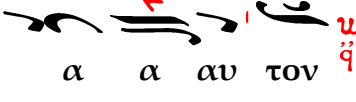

Α λλη λσ σ σ ι α Α λληη λσ σ σ

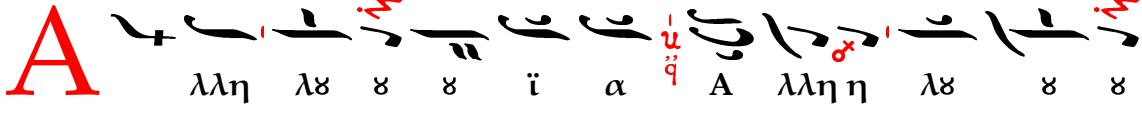

 σ ι ι ι ι α Α α α α λληη λσ σ σ

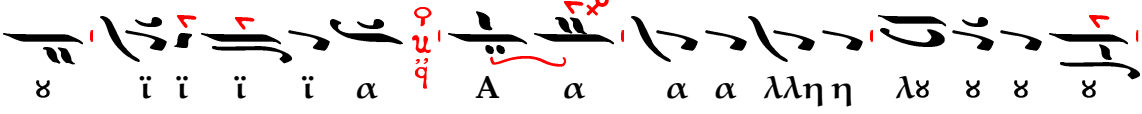

 σ σ ι ι ι ι α

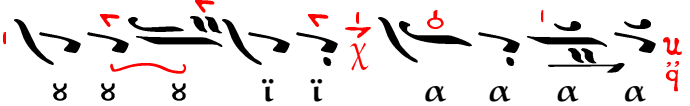

Η γαρ χειρ μσ συν α ντι λη ψε ται αυ τω και

 ο βρα χι ων μσ κατ ι σχυ υ σει ει

 α α αυ τον

Α λλη λσ σ σ ι α Α λληη λσ σ σ

 σ ι ι ι ι α Α α α α λληη λσ σ σ σ

 σ σ σ ι ι α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (γ' 13-17).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν αὐτῷ ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ο ν υ υ υ μ νο ο ο ο ν

προ σα α α δο ο ο υ μ νο ν προ ο σα α α

δο ο ο ν τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η η ν α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μ να α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ω ν ο ο ο ο ο λω ω ω ω ν υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ο ν τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον Ζ'

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον Δ

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον θ

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρ ι ι ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρ ι ε Ζ'

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε Δ

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρ ι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σα Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Α γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η
η η Ι σχυ υ υς μθ Κυ υ ρι ι ι ι ι
ος στε ρε ε ω μα α α μθ και κα τα
φυ γη μθ ς και αι ρυ υ στη ης μθ ς ς ς
ς ς ς ς ς ς

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

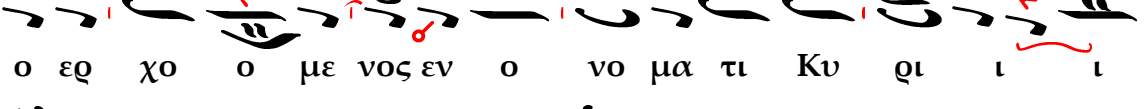
Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

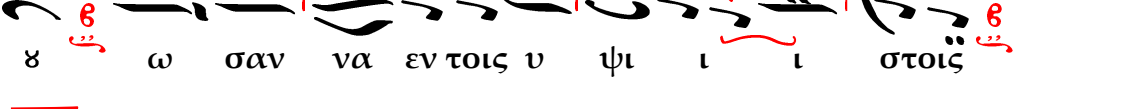
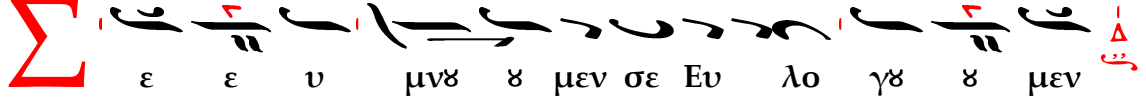

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

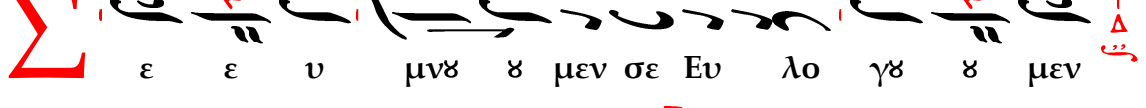
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

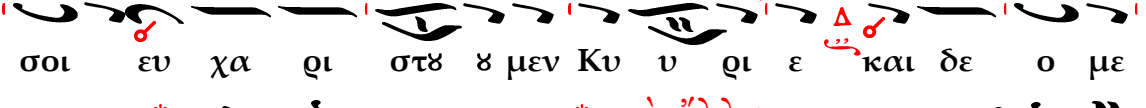
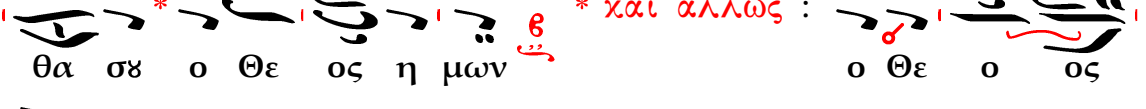
ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

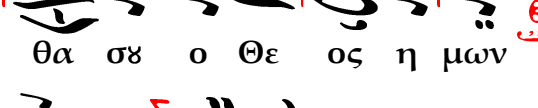
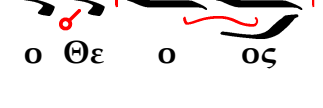
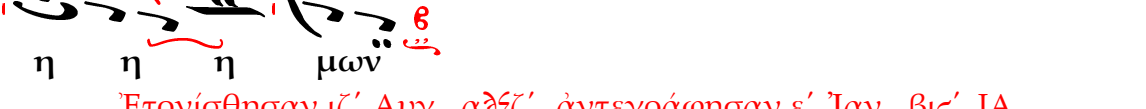
ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι στοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

σοι ευ χα ρι στς ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σς ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ἐ' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

A ^{Δι} λ ^{Νη} λο ο ^{Νη} τρι ι ι ι ο ο ν των μη η τε ρω
ων η ^{Δι} πα αρ θε ε ^{Δι} νι ι ι ι α και ξε ε ε
ε ^{Νη} νο ο ν ταις Παρ θε νοι οι οισ η παι αι δο ποι
οι οι ι ι ι ι α ε ^{Δι} πι ι σοι οι Θε ε ο
το ο ο ^{Δι} κε ε αμ φο τε ε ρα α ω ^{Δι} κο ο νο
ο ^{Δι} μη η η θη δι ο σε ^{Δι} πα α α α σαι αι
αι ^{Νη} φυ λαι αι της ^{Δι} γη ης α ^{Δι} πα αυ σως με γα
λυ νο με ε ε εν

Εἰς τὸ Γενέσιον τῆς Θεοτόκου. Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

A ^{Νη} λλο ο ο ^{Νη} τρι ι ι ο ο ο ο ο ν των
μη τε ε ε ε ^Μ ρω ω ω ν η η η ^{Νη} παρ
θε ε ^{Δι} νι ι ι ι α και ξε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ^{Πα} νο ο ν ταις ^{Πα} παρ θε ε ε ε νοις η
η ^Μ παι αι ^{Νη} αι δο ο ποι οι ^{Δι} ι ι ι ι α ε πι

ι σοι οι Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο
 ο κε ε ε α αμ φο ο ο ο ο τε ε
 ε ρα α α α ω ω ω κο ο ο ο νο
 μη η η η η η η θη δι ο ο ο σε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 πα α α σαι αι αι Αι φυ υ λαι αι αι
 τη η η ης γης α πα α α α αυ στως με
 ε ε ε γα α α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε ε ε εν

Ἑτονίσθη κ' Σεπτεμβρίου , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Σεπτεμβρίου , βια' .

I.A.

Κοινωνικόν εἰς Θεομητορικὰς Ἑορτάς,
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Πα ο ο τη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η χη η
 Πα η η η η η η η η η η η η η η χη

M Πα Νη
 η η η η η η η η η η χη η η η η η
 η η η η η η η η χη η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η χη η η η η η χη η
 η
 η η η η η η η η ρι ι ι ι ι ι πο τη η
 η η ρι ι ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι ι
 ι
 Πα
 χι
 ς ς ς ς ς ς ς ς λη η η η η η η η η η η
 η
 η
 ρι ς ς λη
 αι αι αι αι αι αι αι και το Ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο
 ο
 ο και το Ο νο ο μα α α α α α α Κυ ρι ι

Πα

 χι

 κυ ρι

 M Δι

 ε ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε

 Κε M Κε

 ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε πι

 κα α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 Πα

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 Κε M

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο

 Κε

 ο ε πι ι κα λε ε ε ε σο ο μαι αι αι Α

 Δι Πα M Πα

 λλη λθ ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι α α α α α α

 α α α

Τῆ Τετάρτῃ. Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

 Πα

 Π ο τη η η η η η η η η η η η

 η η η η η η η η η η χη η η η η η

 Bx M Δι

 η η η η η η η ρι ι ι πο τη ρι ι ο

 Πα

 ο ο ο ο ο ον σω τη ρι ι ι ι ι ι ι

ου ου ου λη η η η η η
η
χη η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η σωτηρι ου λη η
η η η η ψο ο ο ο ο ο ο μαι αι αι η αι
αι αι αι και το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο και το ο
ο ο ο ο Ο νο ο μα α α α Κυ ρι ι
ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι Κυ ρι ι ι ι ι ου ου ου ου ου
ου ου ου ε πι κα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σο ο ο ε

πι ι κα λε σο ο μαι αι αι αι αι αι αι α

λιε ε ρα λιε ε λιε ρα λιε ρα ρα λιε ρα λιε

ε ε ε λιε ρα ρα λιε λιε λιε ρα ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα ρα λιε λιε ρα ρα α λιε

Αλ λη λου ου ου ου ου ου ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

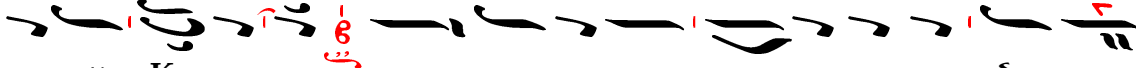

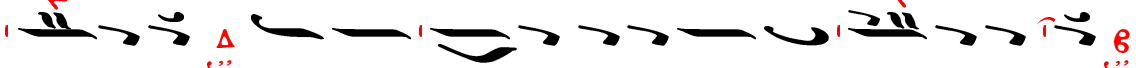

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς

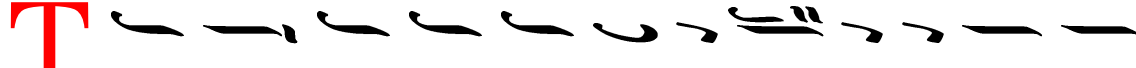

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σε Κυ ρι ε ^ε ο πως α νυ μνη σωμεντην δο ο

 ξαν σε ^Δ ο τι η ξι ω σας η μας ^ε των α

 γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων ^ε τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο ληντην η

 με ε ραν ^Δ με λε των ταςτην δι και ο συ υ νην σε ^ε

 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α ^Δ

Ἦχος Δι-θ

Ε ^χ ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δίζ)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^ε α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ